

אריה כספי:

„ניסינו להראות שהשד אינו נורא כל כך!“

סוף-סוף, אחרי פרק-זמן ממושך יתר על המידה, הגיעו בצוות-ההסברה של התוכנית הכלכלית למסקנה שעם ישראל אינו מורכב מדבילים. נעלם האוסף „המיקרו“ של אזרחים פורחים ומחייכים, המודיעים לנו מדי ערב, מעל פני המירקע, כי אין כמו התוכנית הכלכלית. סתם כך, בלי סיבה מיוחדת.

את מקומם של התשדירים הללו החלו לתפוס מישדירים, המנסים להתמודד עם קהל חושב. פניתי לאריה כספי, האדם העומד מאחורי המישדירים החדשים. כספי זכה במיכרז, שעליו התחרו טובי המוחות בשוק הישראלי. ניסיתי להבין את הקונספציה, העומדת מאחורי התשדירים.

● **מה הקו שהינחה אתכם בכתיבת התסריטים ובבימויים?**

האמת היא שהגשנו כמה תפיסות אפשריות. התפיסה שזכתה היא של מגיש באולפן, השחקן אורי לוי, הלוקח איזשהו ניואנס מהבעיה המורכבת, המעסיקה את הציבור הישראלי — אין ספק! ניסינו להראות כיצד להתמודד באופן מפוכח עם הירידה הניכרת ברמת-ההכנסה של המישפחה הישראלית הממוצעת. להראות לשחקנים, חיפשנו מישור סמכותי, אך גם נעים, שיפיג את הפאניקה שהשתררה בציבור.

● **מדוע בחרתם דווקא באורי לוי כמחנך הלאומי?**

חיפשנו כמה כיוונים. מצד אחד רצינו במישהו שהוא לא שחקן — מגיש, עיתונאי ידוע, אדם בעל מוניטין המקנה לו סמכותיות. האפשרות הזאת ירדה מסיבות טכניות — אנשים שאינם רגילים למצלמה הם, לעיתים, חסרי-נוכחות על המירקע, ולכן חזרנו לשחקנים. חיפשנו מישור סמכותי, אך גם נעים, שיפיג את הפאניקה שהשתררה בציבור.

● **מהם המסרים החבויים בתוך התשדירים הללו?**

יש כמה מסרים. לדוגמה: „לא כל יקר הוא טוב!“ או, במקום „אבא ילמים“ שנהגים הילדים לזרוק, ללא מחשבה שניה, „אבא חוסר!“

● **התשדירים שבהם חזיתי הם מאור קליטים. אך השאלה היא — מה מידת האפקטיביות שלהם? אתה מעריך שתהיה להם השפעה ממשית?**

● אין לי מושג באיזה מידה הם אפקטיביים. הומינו מאיתנו גם מחקר בדבר האפקטיביות של התשדירים, ואז נהיה חכמים יותר. אני רק יכול לקוות ולערוב לכך שהם נעימים לעין ולאוזן. תשמעי, את כל הבעיות של עמי-ישראל — אני יכול לפתור!

שרה דורון:

„מס'ההכנסה לא צריך להשתתף במתנות!“

על פי מדורי-הרכילות בעיתונות, נדמה כי נבחרה האומה והשמנת שלה מרפרפים משימחה לשימחה — מחתונה לבר-מיצוה, משם לברית וחוזר-חלילה.

מיכה רייסר, הח"כ הגינני מחרות, העז להתלונן לאחרונה על כובד ההוצאות המוטלות עליו בגין השימחות הללו — דלק, מתנות, רייסר, הטוען כי נוכחותו בשמחות המרובות קשורה בתפקידו כחבר-כנסת, הציע לבקש פטור ממס'ההכנסה עבור הוצאות קבועות אלה.

הצעתו של רייסר גרמה לתגובות לכאן ולכאן. בקרב המוזמנים הקבועים — מדובר כמעט תמיד באותם האנשים, החלטתי לשוחח בנושא עם חברת-הכנסת שרה דורון, דורון ענתה לי, תוך כדי הכנות אחרונות להש"תפתוה בשמחה נוספת — חגיגת הבר-מיצוה של נועם קצב, בנו של השר משה קצב.

● **מה דעתך על הצעתו של רייסר?**

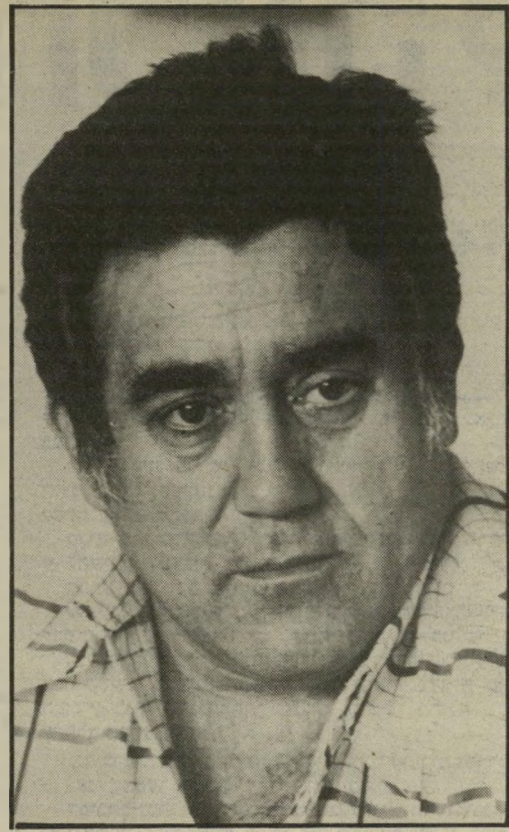
שלילית! להגיד את האמת, לחלק מהאירועים אני מגיעה גם ככירידה אישית, ולאירודוקא במיסגרת העבודה. למשל, לקצב אני חשה ריגשי-חברות עמוקים.

● **בכל זאת, את משתתפת במיסוף רב למדי של אירועים. האם את סבורה שמגיע לך הכרה בהוי צאותיך, במס'ההכנסה?**

לא. לא צריך להגויס. ישראלים מגזימים בכל: יותר מכובד להביא מתנה סימלית לאירועים הללו. למי שאינו קרוב אליי — אני מבכרת לשלוח מיכרז-ברכה, וזהו. במשך הזמן נוצרה עירובייה בין מכרי בעבודה ואלה שהם גם ידידי. אז מדוע צריך מס'ההכנסה להשתתף במתנותיי לידידיים?

● **אינך נחשבת לדלסונית שבין חברי-הכנסת, אולם מה עם עמיתייך, שההוצאה הכספית הזאת היא נטל רציני בהכנסתם החרדשית?**

יש פיתרונות. חברי-כנסת אחד — לא אציין כמובן, את שמו — סיפר לי שהוא נוהג לפקוד את השמחות מבלי להביא מתנה עימו. נראה לך מוגזם? אז ניתן להסתפק בשי צנוע. אני, אגב, לא כתובת לשאלות בנושא זה. מכיוון שאת הבת-מיצוה של בתי ערכתי ליד הכותל, בצינעה. עם זאת, איני מבקרת את החגיגות ההמוניות. כאם, אני מבינה את הרצון לארח משתתפים וחברים רבים בשימחה. לא צריך להגויס בפאר ולא צריך לבוא אחר-כך בטענות וררישות למס'ההכנסה!

יצחק ירון:

„כהנא היה מושפל, עם ביצים שבורות!“

ביקורו הרעשניים של מאיר כהנא ברחבי הארץ, בפרט בתקופות שבהן סוערות הרוחות ממילא בין ערבים ליהודים, מטילים את מוראם על ראשי העיריות והמועצות למיניהן, המתבשרים על הכבוד העומד ליפול בשטח שיפוטם. אחד שלא נבהל מאימת כהנא, ושהבריה אותו במבצע ראוי לחיקוי, הוא יצחק ירון, ראש עיריית גבעתיים. ירון, בליווי של שלושה חברי-כנסת המתגוררים בעירו — מיכה חריש, עדי אמוראי ושושנה ארבלי-אלמוזלנו — עמד בראשה של המגת-נגד מרשימה ביום ביקורו של האורח הבלתי-יקר. כהנא התקפל, סבב על עקביו ועזב את העיר בבושת-פנים. שוחחתי עם ירון, איש המערך, שניצח על המיבצע המוצלח.

● **רבים מעמיתך — ראשי הרשויות המקומיות — מתיראים מביקוריו של כהנא. שתף אותנו בסוד הצלחתך.**

הצלחה? אני יודע כיצד פעלו אחרים, אני סבור שהצלחתי לסלקו מהעיר, מכיוון שהתייצבתי בראש העניין, לזכותן של כל המיפלגות בעירייה אני חייב לציין, כי היה שיתוף-יפעולה מרשים. אגב, כהנא הרביק את כרוזיו ביום השבת, כשהתנוססו עליהם המילים „בעזרת השם“, הכרוזים אמרו: „כהנא מדבר...“ כרוזי הנגר שלנו גרסו: „כהנא מדבר — אבל לא בגבעתיים...“

● **מה היה טווח-ההתראה שקיבלתם על הביקור?**

קצר ביותר — 24 שעות. ההתארגנות, יחסית לנסיבות, היתה ממש מפליאה. אל תשכחי שבחודש אוגוסט מפורות תנועות הנוער ברחבי הארץ במחנות-עבודה ושאר אירועים, והיה קשה אוניקטיבית, לארגן אותן. חברי הנוער העובד, למשל, הגיעו מכל קצווי המדינה. אין לי צל של ספק, שאם יעמוד כהנא באיזו וינסה לבקרנו בעוד כשבועיים — צפויה נגדו הפגנה אפילו מרשימה יותר.

● **יש הגורסים כי הטיפול המונע האיריאלי במיקרה של מאיר כהנא, הניזון מפרסום ומסקנדלים, הוא התעלמות מוחלטת מקיומו. התנגדותכם אכן הצליחה אך זכתה את כהנא גם בכותרות. מה דעתך על כך?**

האמת היא שהתלבטנו בכעיה זו ושקלנו גם את הצד שהעלית עכשיו. כמה שנים פועל כהנא? ניסו להתמודד עימו כבר באיראלה שיטות. אילו ראית אותו השבוע, מושפל, עם הביצים השבורות שהוטחו בו... לא נתנו לו להוציא מילה מפיו! הבעיה שלנו היא לא מאיר כהנא אלא הכאננים, והגעתי למסקנה שהדרך להתמודד עם התופעה היא מחאה! אל תשכחי שתנועות-מחאה כבר הפילו ממשלות בארץ!